

Cuprins

<i>Notă asupra ediției</i>	5
LP 1 – COTIDIANA	
Vibrația vieții	11
Discuție la două telefoane	15
La poștă	19
Am pierdut un prieten	23
Prezumția de nevinovăție	28
Cel care știe	31
Nasol	35
Legea e lege	40
Un trai sănătos	45
Frumos	49
LP 2 – BALCANICE	
Cu barometrul la sat	55
Gheare de pisică	61
<i>Know-how</i> la stână	71
Moartea autenticului	75
Hoțul	80
Din jurnalul unei tinere preparatoare	87
Înapoi, acasă	91
Vați Uța	95
Frumoasă țară... ..	105
O boală a locului	110
LP 3 – VÎRSTE ȘI VREMI	
Trucaje	119
Un drum cu Ceapă	129

Altă lume	133
Amintiri de liceu	138
De unde vin copiii	145
Mascarpone și nocciola	152
Pregătiri de nuntă	157
Din alte vremi	166
Degradare	172
Îngerul la telefon	176
 <i>LP 4 – ZOON POLITIKON</i>	
Mitocănia salvează România	185
Accident	190
Drepturile berbecilor	195
O scrisoare de la Muselenii de Sus	200
În căutarea legii	204
Unde-i limbă, nu-i tocmeală	208
În lume nu e loc de poezie	212
Prieteni vechi	216
Campanie	221
Puterea poporului	226
 <i>LP 5 – POZNE</i>	
Fericit cel care, ca Homer...	237
Numele mierlei	241
Integrare la Găurești	247
În drum spre ceruri	258
Învățături conjugale	261
Din jurnalul unui diplomat de carieră	267
O criză de conștiință	271
Controverse pe Amazon	274
Printre sălbatici	278
La o bere	283

Legea e lege

Agentul Jenel Chiril opri o mașină care trecuse prin intersecție pe roșu – desigur, rapid, la mustață, cu cel puțin 100 de kilometri la oră – și îi făcu semn colegului său că se ocupă el de vitezoman. Colegul său dădu din cap și opri un camion din care curgeau scînduri.

Mașina vitezomanului opri regulamentar la bordură și pe geam scoase capul un tip tînăr și negricios, care începu să dea agitat din mîini, țipînd :

— *Io non capire! Non capire! Io sono italiano, che cazzo mio! Non capire polizia! Non capire niente!*

Agentul Chiril se apropie de mașină, își scoase chipiul și-și șterse fruntea transpirată. Se aplecă spre șofer și zise liniștit :

— Măi, Romi, lasă-mă naibii cu faze din astea!

Italianul ridică privirea, se uită la agent și se lumină.

— Ei, Jenele, tu ești! Salut! Ce mai face tanti Dorina?

— Bine face, răspunse tot liniștit agentul Chiril. Tu ce mama dracului faci? Cît ai avut la oră cînd ai trecut pe roșu?

— Hai, băi, Jenele! Începu Romi pe un ton rugător. Știi și tu cum e! Alma trebuie să stea peste program și trebuie să iau eu fetița de la școală. Dacă iese aia mică de la școală și vede că nu-i nimeni acolo s-o aștepte, cine știe pe unde pleacă! Jenele, doar știi că nu fac eu faze de-aiurea! Iartă-mă și tu! Doar nu ne știm de ieri, de alaltăieri! Uite, dacă mă mai prinzi o dată cu tîmpenii, îți promit că vin singur cu carnetul la tine! În dinți ți-l aduc!

Adevărat, Jenel și cu Romi nu se știau de ieri, de alaltăieri, ci de la grădiniță. Și omul avea probleme. Ce să-i faci? Jenel înțelegea mai bine decît oricine.

— Mersi, Jenele! Ești o bomboană! Transmite-i salutări Ginei și la tanti Dorina.

Mașina demară. Cum alături de ea stătea un polițist, ceilalți șoferi încetiniră și îl lăsară pe Romi să se încadreze regulamentar în traficul dens.

Peste vreun sfert de oră agentul Chiril opri altă mașină – un BMW nou, cu o blondă dulce la volan și un tip brunetel, micuț și solid, pe locul mortului.

— Știți că ați trecut pe roșu? Întrebă agentul Chiril, un pic mai tremurat decît ar fi vrut.

— Vai, domnule polițist, îmi cer iertare! Eu am plecat pe verde... aproape galben, vă jur! Și am vrut să opresc, dar veneau unii din spate și...

— De cît timp aveți carnet? o abordă agentul cu un ton profesional.

— De trei ani. Dar să știți că niciodată... Uitați carnetul! Și talonul! Îmi pare tare rău... îngăimă blonda cu o voce dulce.

Agentul Chiril se uită prin acte.

— Văd că nici revizia tehnică nu v-ați făcut-o.

— Păi, exact acolo mă duceam, la atelier! De-aia mă și grăbeam așa. Iertați-mă și dumneavoastră acum! Se poate?

Agentul Chiril tuși încurcat.

— Hai, domnule, iertați-o! interveni și pasagerul din dreapta. A greșit și ea... Știți cum sînt femeile. S-a speriat și...

— Dumneavoastră cine sînteți? i-o tăie ușor ofuscă agentul.

— Eu... ă, eu sînt prieten cu mecanicul auto. Sînt coleg de birou cu domnișoara și i-am promis că o rezolv cu revizia, că știu eu un meseriaș ca lumea...

Vocea pasagerului se opri aici. Agentul Chiril mai răsfoi cîteva zeci de secunde actele, după care i le înmîină domnișoarei fără nici un cuvînt.

— Vai, mulțumesc mult, domnule agent! Am știut eu dintotdeauna că polițiștii noștri sînt bărbați cu bun-simț! Mulțumesc din inimă! Mulțu...

Finalul cuvîntului se pierdu în vînt, odată cu mașina. Prin luneta mașinii agentul Chiril văzu cum bărbatul dinăuntru îi face blondei un semn cu degetul mare ridicat: victorie.

* * *

Spre seară, cum își termină tura, Jenel urcă la volanul mașinii și o porni obosit spre casă. Din neatenție sau din grabă, intră în intersecție pe galben. Ajuns pe partea cealaltă, văzu un agent de poliție cu

vestă portocalie, care îi făcu semn să tragă pe dreapta. Era un tip tânăr și, probabil, proaspăt angajat, fiindcă Jenel nu-l cunoștea.

— Actele dumneavoastră, vă rog!

Jenel scoase actele și încercă să-i explice agentului că abia scăpase din tură, că asta făcuse și el toată ziua și era frânt, că trecuse pe galben, de fapt chiar la sfârșitul culorii verzi și că totuși, ce mama naibii, erau colegi! Nu se făcea. Nu pentru atîta lucru.

— Așa o fi, cum ziceți, îi răspunse agentul. Numai că știți și dumneavoastră : legea e lege ! Dar hai, să nu ziceți că fac porcării cu un coleg. Vă trec la clasa I de sancțiuni și vă dau doar două puncte amendă.

După cîteva minute, Jenel își recuperează actele și porni din nou spre casă, cuprins de o stare de lehamite tristă. Ajuns în curtea blocului, parcă mașina și îl văzu pe băiatul lui alergînd și zbierînd ca prostul cu alți puști de pe scară.

— Andrei! strigă el furios. Andrei, treci în casă!

— Dar mi-am făcut temele, tati! veni vocea rugătoare a copilului.

— Am zis să treci în casă! insistă Jenel. Da' știi ce? Ia vino tu aici!

Puștiul se întrerupse din joacă și se apropie spășit de taică-său. Jenel îl apucă de ureche și îl trase după el, murmurînd sacadat :

— Ți-am zis să treci în ca-să!

Andrei scheună ușor și se lăsă tras de Jenel înspre intrarea în bloc. Acolo taică-său îi dădu drumul, iar puștiul scînci :

— Dar ce-am făcut, tati?

Radu Pavel Gheo

— Ei, nu mai comenta atât și intră în bloc! i-o reteză Jenel.

Dar vocea nu-i sunase foarte ferm. Iar dacă n-ar fi fost întuneric, s-ar fi văzut că bărbatul roșise puțin.

Un trai sănătos

Mariana a fost de cînd se știe o partizană a traiului sănătos. De fumat, Doamne ferește, n-a fumat niciodată – poate și din cauză că tatăl ei, fumător de două pachete de Carpați „fără“ pe zi, murise de cancer pulmonar. Nu se atingea de alcool nici s-o pici cu ceară. Totuși, ca să fim sinceri, de pe la douăzeci și ceva de ani luase decizia să bea o dată pe zi, după masa de seară, 50 de mililitri de vin roșu, după ce citise într-o revistă naturistă că vinul în cantități moderate e benefic, fiind un antioxidant puternic, ce previne bolile cardiovasculare.

S-a căsătorit din dragoste cu Firicel. Pe vremea aceea mai mîncea și ea carne. După vreo cîțva timp însă, spre disperarea lui Firicel – care, în ciuda numelui său, era un bărbat înalt și lat în umeri, cu o poftă de mîncare greu de potolit –, Mariana a trecut pe un meniu exclusiv vegetarian, fiindcă aproape toate studiile despre alimentația sănătoasă pe care le citise considerau carnea un aliment dăunător și o scoteau vinovată pentru o grămadă de boli dintre cele mai diverse, în funcție de animalul de la care provenea ea.